R 864

Stanisław Moniuszko

Duet z opery „Sen Wieszcza"
Oliwia i Latimer
śpiew z tow. fortepianu

[Rękopis]

R 864.
554

Z opery „Sen Wieszcza"

St. Moniuszki.

78

Towarzystwo Muzyczne
SEKCYA
IMIENIA
St. MONIUSZKI

Duet.

Allegro agitato.

Oliwia

To on! o

Latimer

O liwio stu chaj!

Piano Forte.

ff

nie bo

Przebacz zie tu taj sta je zeu

chwa le Lecz jeszcze jed no spet nić

V. S.

brze ba nim się z tych mieysc na zaw sze od

Cóż to

Da lę Rzecz swię ta Dla La ti

me ra wróć mi mej Mat xi pierscionek

sta ry tyl ko mąż żon ka wier na i

ten

szcze ra ma pra wo no się za kład mej

Skąd te wy rzu ty?

wia ry, i co za

dzi wy że mię zdra dza cie wbez czel nej

Przestań za zdros cią mio tać się

zmowie Mój wsput za wod nie nazbyt szczę

sro dze przestań zaz dreś cię mio tać się

sli wy za szczęscie swe wrwię mi ed

(n: s:)

sro dze. O gdy by

po wie.

moż na wy znać mu szcze rze, o gdy by

moż na wy znać mu szcze rze.

(i do Latimera.)

Wie_ vzaj_ mi ——— wie_ vzaj_ mi!

jam wiecznie two_ je ——— jam_ wiecznie_ two_ je!

o La_ ti_ me_ vze ——— jam wiecznie two

Zdra dzi_ las

ja.

na ——— szą przyjaźń dzie ——— cin ——— mę o_ swię_ te

Kląt wy_ nie_ wie_ le_ ty ——— dbaszy! ——— nie wie_ le

dbaszy ——— któż_ by_ dał ——— wia ——— rę że_ bę dzieszy

in — nąc — że — przyj dzie — zwią — zek — ro — zer — wać —

Na — na — szą — mi — Jość — klnę — się — dzie —

— nasz!

— cin — ną, niech cię nie słuszą — ny — zapęd — nie —

zwo dzi swiad — czę się — Bo giem jes tem — nie —

win — ną — za — wsze — god — ną mi To — sei —

twej Wy — słu chaj mię — Wy — słu — chaj — mię —

Ty — ies tés — win na — ty — ies tes —

jam gdy na jest mi Tos ei

wiu na, ty zdra dzi Taś mię nie gdy nas już mi Toś ei

twej jam gdy na mi Toś ei

mej o ty zdra dzi Taś mię nie gdy nas już mi To sei

twej

mej.

To bied ne ser ce nie

O za nie, za nie uswiecie nie po mystę a ni

mo że zdra dzie ni ewo go

wspom nę że mię zwo

Bo że mój Bo że za co cier pię ia tak

dzi ty jak ma le dzie cię two je sło wo wia ro

sro_go wie_rzaj mi pro_szę_klnę_się na

tom_ne_

pier_scien_two_iej mąt_ni_

Już_te_go_nad_to_blu_znier_

Od_bierz_mi_go niech_prys_ka_

sku_ta_kich nie_zno_ szę_ już_te_go_nad

raz, szczę_scia_eg nis_ka_a_le_

to_bluźnier_stwo nie_zno_ szę_

wie_rzaj_mi, wie_rzaj_mi,

jam_wie_cznie_two_je jam_wie_cznie_two_je

o La li me vze! Bo giem swiad zię

się przestań za dres cię mio tać się

Mój wzpuł za wod nim na zbyt szczę

sro dze przestań za dreś cię mio tać się

sli wy za szczęscie swe krwią mi od

(:n:s:)

srodze,

o gdy by

po wie,

mu żno wy znać mu szcze vze o gdy by

tento

wszy stko wy znac mu ach! wyznać

dora dzi las

mu!

na — szą — miłość — Dzie — cin — ną, o — swię — te —

klęt wy — nie — wie — le — ty — Dbasz — nie — wie — le —

Dbasz — wtaż — by — Dat — wia — rę — że — bę — Dziesz —

— im — ną! — że — przyj Dzie — zwią — zek — ro — zer — wać —

Na — na — szą — mi — łość — kłnę — się — Dzie —

— nasz —

cin — ną niech cię — nie — słusz — ny — za — pęd — nie —

zwo dzi, swiad czę się Bo gjem jes tem nie

win nę, zaw sze god nę mi To sci

twej wy stu chaj mię wy stu chaj mię!

Ty jes tes winnę ty jes tés

jam god na jest mi teś ći

win naty zdradzi Tes mię nie god nas już mi To ści

twej jam god na mi To sci

mej o ty dzień Dzi Tes mię nie god nas już mi To sci mej

twej xlnę się na na sią mi Tość Dzie

żdra Dzi Tas mię żdra Dzi Tas mię

cień — nąć niech cię nie słusz ny za pęd roz —

o święta Klęt — wy, ty nie wie le

bre — i klnę się żem nie

Obaszp ktoż by Dat wia rę

win — na zawsze god na mi Toś ci

że bę Dziesz in na zwią zer far gaszp

twej na Bo ga Klnę — się jam nie win

naszp zdrá Dziłes na się mi Toś Dzie

nąć stu chaj mię — o niech się za pęd roz

cień — nąć o święte stu by ty nie wie le

bro — i klnę się jam nie

Obaszp O! ktoż by Dat wia rę

wim — nąś — wy — stu — chaj — mię — jam —
— ze — będziesz in — nąś — ze — ty — zwią zerp — pu — tar — gaszp —

gdy — nąś jest — mi — to — sei — twej — wy —
naszp, że — zwią — zerp — ty — pu — tar — gaszp —

— stu — chaj — mię ach! — jam —
naszp — ty — zwią — zerp — tar gaszp naszp — nie —

gdy — nąś — mi — los — ci — twej —
gdy — naś — mi — lo — ści — mej —

R 864.
554

Z opery „Sen Wiesnera"
St. Moniuszki.

Duet.

78

Towarzystwo Muzyczne
SERCYA
IMIENIA
St. MONIUSZKI

Allegro agitato.

Oliwia

To on! o

Latimer

O livio stu chaj!

Piano Forte.

nie bo

Przebacz że tu taj sta je zu

le Lecz jeszcze jed no spet nić

V. S.